

Seçkin Eraygen

- şiirler -

Yayın Tarihi:

05.09.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Seçkin Eraygen

Yok

Aşk

Aştı, Mecnunu çöle düşüren,
Öyle ki, kimi Rabbine, kimi yârine, kimide yoldaşına.
Gönlün hüznüydü, yüreğin yanışıyla büyüyen,
Bir bakışta sevdâyı anlatan, dillere destan.

Leyla ile Mecnun gibi yanan kalpler,
Aşkın ateşinde yanarak kavrulan delikanlılar.
Bir adın yankısıyla dolup taşan dudaklar,
Sevdanın izini sürerken sonsuz vadilerde.

Her çöl tanesi, bir özlem parçası gibiydi,
Her yıldız, aşkla parlayan bir umut ışığıydı.
Rabbinin sevgisiyle yanıp tutuşanlar,
Yârinin gülüşünde buldu samimi duaları.

Aşk, öyle derin bir nehir ki içimizde,
Kimine Rabbini hatırlatır, kimine yârini.
Kimisi yoldaşına tutunur sevdanla,
Aşkın büyüyle dolar taşar gönüllerimiz.

İşte böyle, aşkla dolu dizeler,
Mecnun gibi çöllere düşen yüreklerin hikayesi. Rabbin, yâr ve yoldaşın adıyla yanar,
Aşkla kavrulan gönüllerde sonsuz aşkın izleri.

Seçkin Eraygen

Aşkı Bilmeyen Nerden Bulsun

Âşıkam dersin, sözün sadece dilde,
Hak yoluna girmemişsin hâlâ gönülde,
Sevda sandığın nefsin olmuş iç âlemde,
Canından geçmeyen cânânı nerden bulsun.

Âşıkam dersin, aşk ateşi yanmadan,
Kalbin hakikate sır ile dolmadan,
Bir damla yaş düşüp gözlerden akmadan,
Yanmayıp kül olmayan aşkı nerden bulsun.

Âşıkam dersin, gönül hâlâ taş gibi,
Hak sözü dinlemez, kalmaz hoş gibi,
Dünya sevgisiyle dolmuş baş gibi,
Dünyaya kul olan sultanı nerden bulsun.

Âşıkam dersin, kalbin hâlâ perdeli,
Nefsinle savaşırmazsan gönül hep kederli,
Hak nurunu bulmazsan yol olur mu belli,
Rabbini bilmeyen yolunu nerden bulsun.

Seçkin Eraygen

Aşk-ı Yezdânî

Şu karanlıkta zahîre kulak verdim,
Aşk sandım ben fânî sevdâyı.
Gafletle bâtına gözüm serdim,
Göremedim aşk-ı Yezdânî'yi...

Yandım, mecâzın ayazı geçmedi;
Döndüm nihâyet aşkın aslına.
Yüreğimi ateşe verdim ben,
Isınmak için aşk-ı Hakk'a yana.

Seçkin Eraygen

Aşkın Nağmesi

Kurudu âb-ı çeşm deryası,
Gaminla doldu gönlüm ve serâre,
Titredi arş u ferş,
Gözyaşlarım sel oldu, çağlar gibi aktı.

Emr olunduysa şâb,
Gel şimdi ey aşk, yâdıma düş,
Sükût düşer bize,
Dinle kalbimin nağmesini, feryadını.

Seçkin Eraygen

Ayrılık

Zor şeymiş ayrılık
Sanki aylar değil de yıllar geçmiş.
Sen ki benden kopan, sen değil de kalbimmiş.
Çıkıp gelsen de,
Öturduğun sandalyeden ayaklarımı tekmelesen,
Sonra olmamasına rağmen inatla "Yanaklım!" desen,
Ben de kahve gözlerine dalsam,
Haykıra haykıra söylesem,
En derin şiirlere konu etsem
Sana olan sevdamı...
Gelsen ya, güzelim.
Bak, onu da unutmadım.
Sen en çok "Gülüm." dememi severdin.
Ama sen gülden sıkılma diye
Sürekli "Güzelim." derdim.

Şimdi her çiçekte seni arıyorum,
Gül kururken bile hatıranı kokluyorum.
Biri adını sorsa, sessizce iç çekiyorum...
Sanki senmişsin, her vedada eksilen.

Seçkin Eraygen

Bakma Öyle

Bakma öyle
Ben Ferhat değilim dağları delemem
Mecnun gibi çöllere düşemem
Şiir yazarım ücra köşelere
Tenhalarda seni sayıklarım
Hasretin koynunda gezinir
Sürgün olurum bir gülüşüne
Biliyormusun ben aşkı
Tek hece üç harften ibaret sanırdım
Seni görünce anladım
Aşk harflere sığmaz
Aşk şiirlere sığmaz

Seçkin Eraygen

Bal

Yokluğunda gözyaşları biriktiriyorum,
adını verdiğim çiçeği sulamak için.
Penceremdeki çiçeğe adını verdim, evet,
her gördüğümde seni anabilmek için.

Yokluğunda şiirler ezberliyorum,
dönersen sana okumak için.
Kelimeler susmasın istiyorum,
göz göze geldiğimizde konuşamasam bile.

Yokluğunda sessizliğe alışıyorum,
bir gün sesinle uyanmak için.
Karanlığa seni çiziyorum,
gözlerinle yeniden aydınlansın diye.

Yokluğunda zaman ağır işliyor,
dakikalar değil, özlemler geçiyor üstümden.
Unuturum sanma seni,
hâlâ tutuyorum içimde, her an, her yerde.

Seçkin Eraygen

Bilemezsin

Bilemezsin, kapılara dikilen
Yorgun gözlerimin seni görünce şenlendiğini.
Bilemezsin, her gün "Ya gelmezse?" diye
Yollarını gözlediğimi.

Karanfil kokan hayallerimin
Başrolünde olduğunu,
Değil yaşarken, ölürken bile
Gülüşünde olduğumu bilemezsin.

Aşılan yüzünü gördüğümde
İçimde kopan fırtınaları,
Bir kez olsun bana yüz çevirdiğinde
Kalbime saplanan şimşekleri bilemezsin.

Siyah gözlerinle baktığında
Kaç dağın parçalandığını,
Kaç şehrin yıkıldığını,
Kaç şiirin yakıldığını bilemezsin, bilemezsin...

Seçkin Eraygen

Bir Sevdiğim Var

Şiirler yazmak isterim,
İçinde sen olan.
Masallar anlatmak isterim,
Konusu gülüşün olan.
Adını bilmem ama,
Seni görünce kendi ismimi bile unuturum.
Zaten dilim tutulur, söyleyemem ki.
Ben kalemime hakim olamam;
Yazarım öyle birkaç satır.
Bakma ama, kelime dağarcığım yetmez
Sana olan hislerimi anlatmaya.
Geceleri soğuk kaldırım taşına oturup,
Yıldızlara sorarım:
"Bir sevdiğim var,
Acaba o da beni sever mi?" diye.
Parmak ucundan en ince detayına kadar
Anlatırım seni.
Mükemmellik bana göre değil;
Ben senin kusuruna aşık oldum.
Mükemmel olarak değil,
Tüm günahımla seviyorum seni...

Seçkin Eraygen

Çalap

yunus oldum dergahına
ağladım çalabın aşkına
geldim vardım huzuruna
ağladım çalabın aşkına

gönlüm çalabın tahtı
aşkına beni yaktı
çalabın armağanı bahtı
kor deyip baktı

Seçkin Eraygen

Elzem

Ben Nisyânî, o Elzem'di.
Bir bakışla başladı her şey;
Parıl parıl bakan gözlerle
Meftun etti birden bire beni ona.

Elzem'di... Güzeller güzeliydi.
Birazcık da inatçı, belki de nazlı.
Çalmıştı kalbimi,
Benim Elzem'im olmuştu da —
Meğer ben çoktan yazılmışım
Onun nisyân defterine.

Ve şimdi,
Son mısramı yazıyorum ona.
Son kez çağırıyorum ismini içimden:

Ey Elzem'im!
Bir zaman,
Bir rüya gibi geçtin gönlümden.
Şimdi gölgenden bir kelime bile kalmasın diye,
Bu şiiri sana değil,
Hatırana yazıyorum...

Belki bir gün,
Başka bir âlemin eşiğinde
Göz göze gelirsek yeniden,
Ben seni yine
İlk bakışınla tanırım.

Ama bu defter burada kapanıyor...
Bu, son şiirimdi sana.

Seçkin Eraygen

Gül

Bir gül ver bana,
Sonbaharın ayazında solmasın.
Bir gül ver bana, sevdiğim,
Yapraklarında kokun olsun.

Bir gül ver bana,
Rengi beyaz olsun.
Dikenlerinde kanım olsun,
Bir de senin ellerinden olsun.

Bir gül ver bana,
Gözyaşımla filizlensin,
Kökleri kalbime işlesin,
Yeşerdikçe daha derinlere sinsin.

Seçkin Eraygen

Heves

Hırçın dağların üstüne yağan
Beyaz ve narin kar taneleri,
Nasıl da masum bir katil.
Saçlarına değıyor mu acaba
Bu şehrin karanlık gecelerindeki gam?
Ağlamaklı oluyor musun sokakta gülüşen çocukları görünce?
İntiharın göbeğindeki çalar saatin takılan yelkovanına sitem ediyor musun?
Görüyor musun bacamdan süzülen kara dumanları?
Zalim düzenin koynundan kaçan
Kanatsız turnayı görüyor musun?
Kırgın çiçeklerin gönlünü almalı mıyım,
Yoksa bir kez de ben mi sulanmalıyım?
Ben mi kök salmalıyım?
Belki de çirkef sarmaşıkların avı olurum.
Kargaşaya direnmek mi? Yok.
Hevesim çoktan kaçtı.

Seçkin Eraygen

İmkansız Sevda

Bilirdim, imkansızlık sevgisiydi benimki.
Ben kara kış iken, sen bahardın.
Ben sonsuz gece iken, sen gündüz.
Sana olan sevdamı çıldırmışçasına haykırıırken dilim,
Gözlerinin hayaline dalardım.
İsmi duyunca bile irkilirdim.
Göğsümde kor bir yangın vardı.
Kavuşmak için çabalarken, kavuşmamayı dilerdim.
Korkardım sevgimin boşa çıkmasından.
Korkardım başkasına varmandan.
Korkardım kendime aşık demeye.
Ama seni sevdiğimi çelişkili şiirlerimden bilirdim.
İşte öylesine çaresiz, öylesine aşık, öylesine mahzun.

Seçkin Eraygen

Kırık Hatıralar

Havalar tekrar soğudu,
Dostlardan kalan son hatıraydı,
Kırık telefon camından okuduğum mesajlar.
Odamdaki cılız hayalet bile uğramaz oldu.
Hayal miydi bilmem ama
Şairin elindeki soluk kalem bile özledim,
Çirkin yazısıyla karaladığı her satırda
İmgelediği manasız kelimeleri özledim.
En çok da o manasız kelimeleri anlamaya çalışan güzel insanı özledim.

Özlemek... Evet, ne kadar da basit bir kelime, değil mi?
Yüksek düşüncelerin üstünde
Şahsıma savaş açan yükseklik korkusuydu,
Devrimi önleyen.
Kurak gözlerde açılan kuyuydu gülümsemem,
Şomurtmuş binaların okuduğu marşlar,
Öfkeli bulutların haykırışı,
Dar ve yokuş aşağı sokakların inlemesi,
Masum duyguların suskun kurbanları.

Geride yalnızca hafızama sinmiş bitmek bilmez kavgam.

Seçkin Eraygen

Kış Şiiri

Geçti eylüller, ekimler,
Kasım da bitti ya.
Yeniden büründü beyaza,
Gelinlik misali bu şehir.

Şehrin soğuk sokakları,
Aşığın imkânsız sevdası,
İhtiyarlamış ağaçların kamburu...
Şiirin özü bu olmuş.

Şimdi, ey güzel yar,
Söyle bana:
Şair şirden vazgeçmezken,
Ben senden nasıl geçerim?

Seçkin Eraygen

Ne Fayda

Yüređi sađır olana
İnci sözler dizensen, ne fayda?
Sen Hakka söyle, Hakka.

Kâinat kitabını bilmeyene
Âlim-i fâzıl olsan da, ne fayda?
Sen Hakkı bil, Hakkı.

Zemheri kışı sevene
Odun olup yansan, ne fayda?
Sen Hakka yan, Hakka.

Gözü makam arayana
Aşıkların şahı olsan da, ne fayda?
Sen Hakkı sev, Hakkı.

Seçkin Eraygen

Ne Hacet

Ŗiir yazmam dedim,
Yârim varken Ŗiire ne hacet?
Çiçek koklamam dedim,
Yârim varken güle ne hacet?

Bahtıma kanmam dedim,
Bûlbûlü dinlemem dedim,
Başkasına bakmam dedim,
Yârim varken ellere ne hacet?

Yolumu şaşırmam dedim,
Sana doyamam dedim,
Bu ateşe yanmam dedim,
Yârim varken kora ne hacet?

Bahar sensiz gelmez dedim,
Yollar sensiz yürümez dedim,
Ömür sensiz geçmez dedim,
Yârim yoksa bana ne hacet?

Seçkin Eraygen

Ne Lüzumu Var

Madem bu kavga beni sende tutuklu kılar,
Barış gelmesin, ne lüzumu var?
Madem bu aşk ile sana sürgün oldum,
Maşuk olmanın ne lüzumu var?

Bir gülmüş, bir ağlamışım,
Bu karanlık limanda kaybolmuşum.
Madem gözlerinin ısıltısı var,
Denizdeki yakamozun ne lüzumu var?

Kimi manzaralara şiir yazar,
Kimi kuşlara, çiçeklere yazar.
Senin yüzünün güzelliği varken,
Kağıttaki mürekkebin ne lüzumu var?

Şimdi senden geriye sessizlik kaldı,
Kalbimde eksik, gözümde yâdı.
Madem aşkın sonu hep firkatti,
Başlamanın ne lüzumu var?

Seçkin Eraygen

Ölümden Korkma

Can boğaza kadar gelmiş ise,
Azrâil'in dehşetinden korkma.
Dünyadaki vaktin bitmiş ise,
Kefenin beyazından korkma.

Leylâ ile Mecnun ölmüş ise,
Aşkları âleme ilham olmuş ise,
Uğruna çölleri geçmiş ise,
Musallanın soğuşundan korkma.

Allah'tan başkasını bilmedin ise,
Kitabının emrine uyudun ise,
Habîbine candan erdin ise,
Kabrin azabından korkma.

Sevdiceğin seni sevmiş ise,
Gülleri önüne sermiş ise,
Ahiretine dua etmiş ise,
Ayrılığın kisasından korkma.

Dünya bir gölge gibi geçer ise,
Malın mülkün elden düşer ise,
Emanet can sahibine döner ise,
Fânî dünyanın yoksunluğundan korkma.

Gözlerin kapanıp yol biter ise,
Amel defterin önüne serilir ise,
Hakk'ın rahmeti gönlüne eser ise,
Mîzân terazisinin tartısından korkma.

Sabırla her cefaya katlandın ise,
Her lokmada helâle kanıksandın ise,
Kul hakkından arınıp paklandın ise,
Mahşer gününün izdihamından korkma.

Seçkin Eraygen

Sakladım İsmi

Kahrınla dolsa da bağrım
Nefretin sarsa da beni
Gönlün olsa da başkasında
Sakladım ismini şiirlerimde

Ümitlerimle bilenmiş yüreğim
Yaftalara alışmış aklım
Kan dolmuş gözlerimle
Sakladım ismini şiirlerimde

Bitap düştüm bin meçhulle
Elimdeki kırık kalemle
Yarım kalmış masallarla
Sakladım ismini şiirlerimde

Rüyalarda mazinin karanlığında
Kırdım paslı prangaları
Ruhumun derinliklerindeki sızıyla
Sakladım ismini şiirlerimde

Acıyla süslenmiş satırlarımla
Gönlümde sakladım hep seni
Ve bir gün anladığında beni
Bulacaksın adını şiirlerimde

Seçkin Eraygen

Sefil Bir Yolcu

Sefil bir yolcu, yolda kaybolmuş,
Nereye gittiğini bilmez artık.
Hayatın yükü omuzda taşınmış,
Bir mum gibi erir, biter, yazık.

Elbet sona erecek bu fani yol,
Son nefes, son bir bakış yerinde.
Kapanacak gözler, bitecek soluk,
Sönecek mum, bitecek buruk.

Seçkin Eraygen

Sen

Gece olsa da seni düşünsem,
Aya, yıldızlara dalıp da düşlesem,
Boncuk boncuk kara gözlerini,
O ömre bedel gülüşünü...

Sonra gözlerimi yumsam da,
Hayaline bir adım daha atsam,
İçinde sen olan bir dünya kursam,
Bir de sana dair şehirler, ülkeler...

Sokaklarına senin adını versem,
Rüzgarı teninin kokusunu getirse,
Yağmur damlaları sesini fısıldasa,
Ben yine geceyi, seni beklesem...

Aylardan sen gelsen,
Mevsimlerden bahar olsa,
Bahçemdeki tek çiçek sen olsan,
Bir damla su olup sana varsam...

Seçkin Eraygen

Senden Irak

İçimdeki fırtına dinmez
Sarıl bedenime kara toprak
Kalbimdeki çığılıı duyamazsın
Yorgun bir ruh senden irak

Seçkin Eraygen

Seninle Yanı Başımda

Gökyüzünde yıldızlar ağlıyor sessizce,
Bir ömre sığdıramadığım hayallerimle.
Nidalarım yankılanır suskun sokaklarda,
Üç günlük dünyanın son günündeyim,
Seninle yanı başımda.

Rüzgarlar savurur bedenimi çılgınca,
Beni gözlerine prangalıyan büyüyle.
Yeniden sessiz çığlıklarım duyulur yürekte,
Ölü ruhumun bendeki son saatindeyim,
Seninle yanı başımda.

Seçkin Eraygen

Sevdiğim

Belki bilmezdin beni
Uzaktandı iç çekişlerim
Gölüşünde hep attı kalbim
Yine hüznünde dağlandı yüreğim
Dedim ya bilmezdin beni
Ve kimse bilmezdi seni
Seni senden sakladım
Derinlere dalarken gözlerim.
Sönmezdi bu kor ateş
Dağlara taşlara anlatırdım seni
Dağ bilsin istemezdim
Taş bilsin istemezdim
Yalnız ben bileyim
Yıldızlar bilmesin sevdami
Diller söylemesin sevdiğimi
Gözler görmesin aşkımı
Evet tek hece üç harfti hislerim

Seçkin Eraygen

Sigaramın Dumanı

Mesele neydi?
Sadece bir çiçek miydi?
Verilmeyen değer miydi?
Gösterilmeyen özen mi?
Dilin varıyorsa, söyle neydi
Yorgun gözlerden akan yaşın sebebi?

Kalmadı dünümden bugüne tek bir iz.
Gülüm yasemine,
Yıldızlarım aya,
Sıcakım soğuğa,
Mavim siyaha döndü.
Çocukluğum kalmadı,
Gülümsemem kalmadı.
Yaşamaktan kalan umut kalıntıları,
Rüzgarın acımasızlığına kapılıp savrulurken,
Bulutsuz gecenin koynundan yükselen
Sigaramın dumanını sorgularken,
Anladım ki,
Meğer olgunlaşmayan sevgiymiş.

Seçkin Eraygen

Söz

Evet, evet,
Sözümü tutamadım, biliyorum.
Yürürken bir sonraki yaşıma,
Pörsüyüp çelimsizleşirken bedenim,
Arsız kargaların alay konusu olurken,
Seni bekleyecektim son anıma kadar.

Ya sen,
Hiç gitmeyeceğine söz vermedin mi?

Seçkin Eraygen

Unutmadım

Unutmadım
Tutsakken ıssız karanlıkta,
Tutulmayan sözleri,
Verilmeyen sevgiyi,
Duyulmayan saygıyı unutmadım.

Ne kadar acıtsan da sevdiğim,
Kokuna hasret kaldığım,
Derin yaralarımın sebebi
Vita ros, seni de unutmadım.

Hırçın kalemimin karaladığı her satır,
Tıpkı bir hançer gibi göğsüme saplanırken,
Derdimin tek ortağı olan,
Kardeşten öte, seni de unutmadım.

Seçkin Eraygen

Unutmanın Eşiğinde

Sessizliğe emanet ettim adını,
Bir rüzgârın gölgesinde kaybettim.
Ne yazdımsa silindi zamanla,
Unutmak isterken, sana dönüp ezberledim.

Bir beyaz gül soldurdun avuçlarımda,
Kokusunu taşıdım mevsimlerce.
Aynı yerden filiz verdi yine,
Ve ben her seferinde biraz daha kanadım.

Ben,
Nisyani...
Unutmayı unutan bir yaralı kalem,
Her mısrada biraz daha sen olan,
Ve kendine bile yalan söyleyen.

Seçkin Eraygen

Veda Zamanı

Gözlerin hâlâ aklımda bir sonbahar,
Rüzgâr gibi esip geçtin, ardında hüsrân var.
Tutamadım ellerini, kaydı avuçlarımdan,
Bir yudum aşktık biz, döküldük zamanla damla damla.

Geceler sana susar, ben yıldızlara,
Adını fısıldar rüzgâr, dokunur yanağıma.
Kalbim bir liman artık, sensizliğe açık,
Bir gemi ayrılıyor şimdi, sonsuza bakıp.

Söylenmemiş cümlelerle dolu içimde kalan,
"Keşke"lerle yandım, sustum her sabah uyanan.
Git... ama bil ki, her adımın bir ağırlık bana,
Ve her gidişin, bir mezar daha kalbimde açılan.

Kırgın değilim sana, sadece eksik,
Bir parçam sende kaldı, adı: sevdalık.
Her şey bitirmiş, bunu senle öğrendim,
Ama bazı vedalar, ömür boyu dinmezmiş bildim.

Seçkin Eraygen

Vedam

Ben hâlâ o günkü h limle duruyorum
Sen gözlerini kaçırırken
Ben bakıyordum sessizce ardından

Bir "ho  a kal"a sığdırabildim vedamı
Söylenecek onca söz varken
Dilim sustu, gözlerim konu amadı

Şimdi
Sen çoktan alı tın bensizli e
Ben hâlâ sabahlarda adını anımsıyorum

Bir  arkıda yüzün
Bir sokakta sesin
Bir kalabalıkta yokluğun çarpıyor i ime
Ve bir  i ekle kokun doluyor g  s me.

Artık susuyorum ben de
Sesimi duyamayaca ın bir yerde
Adını içimden  a ırıyorum
Her unutu ta seni hatırlayarak..

Seçkin Eraygen

Yak Sultan

Ey Sultan, ne yere sığdım ne göğ,
Zâtına eremem, nefsimle perdelenmişim.
Murad ettim bir garip kulunun gönlünde durmayı,
Oysa yanmalıymışım şenin aşkına.
Ziyan ettim ben yüreğime.

Yak Sultan, yak da gönlümü,
Pişsin bu ham yürek aşkın ateşinde.
Yanayım, yanıp da kavrulayım,
Her közüm "Sen" diye titreye,
Her külüm "Sen" diye savrula.

Ne yer kalsın bende, ne gök,
Sadece Sen'in aşkın olsun içimde.
Bana bir damla rahmetin düşsün,
O damlada deryanı bulayım.

Seçkin Eraygen

Yalancı Bahar

Avutabilmek için kendimi
Şiirler yazıyorum sokak sokak.
Şilmişim hafızamdan vefasızları,
Ürkek bakışların arkasına sığınmışım,
Öldürmemek için umutlarımı.

Erken çiçek açmış ağaç gibiyim,
Yalancı baharın güzelliğine kanmışım.
Azgın rüzgarın, kara bulutların insafına kalmışım,
Köklerimle sessizce hayata sarılmışım.

Unutmak istiyorum kendimi,
Anılarımı işgal etmiş,
Bulanık resimler, titrek ezgiler,
Gamsız sevgilerin esiri olmuşum,
Ve şimdi, son bir umut...

Seçkin Eraygen

Zayi Etme Gönöl

Zayi etme gönöl,
Rüzgârlarımın uğultusudur bu türkü.
Mutluluk bir sığınmacıdır,
Soğuktan buz tutmuş kalbimde.
Talan olmuştu ömrüm, yanmıştı ekinlerim gibi.
Gözyaşlarım sel olup akardı puslu gecelerin sessizliğinde.
Umudu arardım, yıldızsız, sessiz sedasız, sensiz göklerde.

Seçkin Eraygen